

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad ca-licarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az állatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:

1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.

Egyes számok kaphatók: a dohányüzsdékben.

Megyünk lefelé.

Hová?

A rendőrruralom abszolútizmusába.

Törvény, rend, becsület, az ország érdeke nem számít többé.

Ugy vagyunk, mint mikor II Endre király korában az országot bérbeadták az izmaelitáknak. Hogy mi történik a néppel, az igazsággal, a törvénnyel? — akkor se törődtek vele — most se. Hogy az elkésredés mit fog eredményezni — ki törődik vele? Debrecen szomorú példát adott — s kérdés nem fog-e mihamar követőkre találni.

Tegnap az ország első vármegyéjét foglalta hatalmának kigyógyúrújába a rendőrruralom. A rendőrség szállította fel igazolásra a bizottsági tagokat. Rendőrök vették el a vármegye kulcsát a megye alispánjától. Rendőrség szállította meg az elnöki szék környékét. Rendőrök parancsoltak a megyebizottsági tagoknak s rendőrök fogták nyakon a törvényesen megválasztott bizottsági tagokat — illetőleg országgyűlési képviselőket

Nincs már se kormány, se belügyminiszter, se főispán, hanem csak rendőrruralom. (Cucilistáknak kedvező Rudnyak

és Kristó abszolút akaratát végrehajtó fogdmegosoprt.

A bírák ellen szörnyű vádak emelkednek. Azt állítják s bizonyítják országvilág előtt, hogy a bíró összebeszél az abszolútizmus miniszterével és az ő szája-ze szerint való, előzetesen megkoncipiált ítélettel íti arcul Justitia istenasszonyt.

A mellett szörnyű hírek járnak. Hogy alkudozások folynak. Békét akarnak minden áron, a kimondott „soha” ellenére és lecáfolására. Ez is csak lépés lefelé.

Szinte aggódva kérdezzük most már: Nem volt-e igazunk a Cassandráknak, a kik mindezt előre megjövendölték s a kik szavának nem akart hinni senki.

Berlioz Hector és a Rákóczi induló.

Lapunk egyik utóbbi számában különösen kiemeltük a vasárnapi katolikus körü estély műsorának utolsó pontját, Berlioz Hector: „Magyar induló”-ját. Érdekesen emlékezik meg e speciális zenei alkotásáról maga a nagynevű francia szerző emlékirataiban, melyeket halála után adtak ki honfitársai. Ezekben írja le magyarországi utazását, mely alkalommal a híres „Faust kárhózatát” a budapesti (akkor még pesti) publikumnak bemutatta s azt a hatást, melyet e művével a magyar közönségre gyakorolt.

Kalandos utjának elbeszélése után (majd nem belefuladt a kiáradt Dunába) így folytatja:

Nagy szerencse volt rámnézve, hogy ajánló-levelet kaptam Treichlinger urhoz, egy nagy hegedűművészhez a régi iskolából. Ő csakhamar megismertetett a pesti filharmóniai társulat vezetővel, akiknek révén tizenkét kitűnő hegedűművészt szereztem a zenekarom részére. Valamennyien fényesen oldották meg a rájuk bízott feladatot és a programmnak készültvitele a legjobbak közé tartozott... Pedig egy sem volt cigány! Az előadandó darabok között volt egy induló, amely most Faust-legendám második részének a finálja. Azon az éjszakán írtam, amikor Magyarországra készültem és követtem megkomponálásánál egy bécsi ismerősöm utasítását, aki azt mondta nekem:

— Ha tetszeni akar a magyaroknak, komponáljon egy darabot valami nemzeti témájukra. Itt van egy gyűjtemény, amelynek hasznát veheti.

Követtem a tanácsát és a Rákóczi-témát választottam, amelyről megírtam az azóta jól ismert indulót. Alighogy hire járt ennek a „hony” zenedarabnak, a pestiek fantáziája nemzeti irányban felforr. Egyébről sem volt szó, csakis arról, hogyan kezelem én majd azt a szent témát, amelytől megdöbben magyar szív. Sőt egy neme a nyugtalanságnak fogta el az embereket, mert hátha profanizálni talánám?

Végre egy Horváth nevű ur, valamely magyar újságnak a szerkesztője, nem tudott uralkodni magán s elment ahhoz a zenemű-ki

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

A maglaji hős.

Irtá: Dr. BÁRDOS JÓZSEF cisz. r. tanár.

(Folytatás.)

Hogy a golyózáport némileg ellensúlyozzam és hogy Dekleva főhadnagy visszavonulását fedezzem, megparancsoltam Chorinszky gróf főhadnagynak, hogy szakaszát szállítsa le a lóról és kezdje meg a tüzcél. Chorinszky után a másik két szakaszt is leszállítottam a lovakról, így az egész századdal felvettem a gyalogharcot. Csak-hogy ez a gyalogharc a lovasságnak alkalmatlan területen folyt s nem tartott sokáig; márszint megkerüléstől is tartottam. A századot tehát ismét lóra ültem és tíz ember elvesztésével megkezdtem a visszavonulást, miután észrevettem, hogy egy csapat insurgens (basi bosokók), körülbelül ezer-ezerkétszáz futóléppessel igyekszik visszavonuló utunkat elvágni.

Millinkovics mindig — most is velem együtt a század élén lovagolt.

Valóságos vesszőfutás volt ez az ellenség golyózápora között. Két oldalról bokrok, cserjék mögött és egyéb buvóhelyekről tüzeltek reánk a főkélők.

Csakhamar elértük a Livnica patakon keresztül vezető hidat, melyet a főkélők egy csapata tartott megszállva; ezek puskalövéssekkel fogadtak bennünket. A hidat megkerülni nem lehetett; nem maradt tehát más hátra, mint gyors ügésben végig robnogni a hidon. Itt esett el derek örmesterem, Klempay lovag, több huszárral.

Déli tizenkét órakor Maglaj közelébe jutottunk, ahol az előőrsöt vezető Kosa káplár a következő jelentést tette:

Jelenten: alásan, Maglajon nem lehet keresztül menni, az út el van zárva. A maglajiak körülbelül háromezren állnak részen felfegyverkezve, lövésre készen két ágyuval. Heideck főhadnagy urat és a tizenöt huszárt legyilkolták. A megölték holttesteit levágott fűvel fekszenek az országút közepén.

Ezt a rémes jelentést végighallgatta az odalovagolt Millinkovics százados is. — A főkélők az őrzőparat nem bántották, mert a század zömét akarták megsemmisíteni. Időközben az insurgensek két paraszt-kocsit — tulajdon kocsinkat, — melyeknek a fűzőzetére bízott embereit Heideck főhadnaggyal együtt lemészárolták — állították rézsut az utra, hogy a szabad mozgást így is lehetetlenné tegyék.

Ebben a kritikus pillanatban, amikor az erdőszéggel szegélyezett út két oldaláról egyre tüzeltek reánk a főkélők, mögöttünk meg a zepesei főkélők fenyegettek bennünket, nem maradt más hátra, mint elszánt rohammal keresztültrónni az utunkat elzáró akadályon. Nem volt vesztegetni való idő. Megadtam a parancsot:

— Vágtass! Marsch! Marsch!

Bátor huszárjaim megeresztett kantárszárral vágattak előre, hogy az egyedüli közlekedési vonalon utat törjenek maguknak.

Előbb azonban az élénkbe állított parasztszekereken kellett átugratni. Valóságos hármás keresztorszittel fogadtak itt az insurgensek. Ablakokból, háztetőkről és fákrol lövöldöztek bennünket emberek, asszonyok egyaránt még akkor is, mikor már lovainkról lebukva rakáson hevertünk. Itt szenvedtük a legnagyobb veszteséget.

A bátor Chorinszky főhadnagy is itt esett el. Ebben a veszedelmes tüzhöz értünk a a házcsoport végére.

Az ut egyik hajlásánál lovatam két golyó találta; a nemes állat összerogyott, és én vele együtt egy csomó, szintén felbukott huszárra és lóra estem. Az utánunk jövők felettünk robtogtak el. Én egy Vadász nevű káplárra estem, aki arra kért, szabadítsam meg a terhémtől, pedig magamon sem tudtam segíteni. Végre a felbukott lovakat nagy nehezen talpra állítottuk úgy, hogy tovább lehetett menni. En egy legénységi lóra ültem s Kranitz és Vadász káplárokkal, Gyalus, Csizmanszky, Bus és Micheller közhuszárokkal sietve tovább menekültem. Mi voltunk az utolsó, akik e véres eset színhelyét odahagytuk.

Alig lovagoltunk háromszáz lépéssnyire, amidőn egy tizenöt főből álló főkélő csapat rohant elő a bokrok mögül. Ezeket elszántan megtámadtuk. A főkélők sortűzet adtak. A golyók megsebesítették Kranitz káplárt és Bus, Gyalus, Chernovszky huszárokat. Kis idő múlva találkoztunk a század trombitásával, Völgyivel, aki úgy, mint társai, engem már halottnak hitt. Elmondta, hogy a század romjai szanaszét kóborolnak az erdőszéggben. Gyülekezni fuvattam vele és erre a jélre a huszárok egyenkint előlovagoltak, vagy gyálsz szerrel oda ballagtak. Nagy örömmel biztatták egymást:

— Hála Isten! El a kapitány ur, jertek gyorsan hozzá!

(Folyt. köv.)

Mai lapunk 4 oldal.

adóhoz, aki magára vállalta hangversenym rendezését. Ott megnézi az én zeneművem partitúráját és — még jobban megijed. Olyannyira, hogy fölkeresett.

— Láttam Rákóczi-indulójának a partitúráját.

— Nos?

— Hát megvallom, nagyon félek.

— Mitől?

— Ön pianó vezeti be a mi témánkat, holott mi megszoktuk, hogy azt fortissime játszásk . . .

— A cigányok? Legyen nyugodt: olyan forte-ik kapnak, amilyent még sohasem hallottak életükben.

A hangverseny napján mégis összeszorult a torkom, amikor előtűnt a pillanat, hogy kirukkoljak ezzel az ördögös darabbal. Egy trombitamotívum után, amely ugyanabban a ritmusban van tartva, mint a melodia első ütemei, a témát fuvolák és klarinétok pianó játsszák, a hegedűk pedig pizzicato kísérik: ennél a váratlan bevezetésnél a közönség nyugtalanodott. De amikor aztán egy hosszú csezenében a téma töredékei fugaszertűen megismétlődnek, a nagy dob az ágyú bömbölését utánozza és a harci lélek megszólal: a terem képe hatalmasan megváltozott. E forrongó leleknek minden fájdalma, elfojtott keserve és lángoló dühe kitört, s olyan zaj támadt, hogy égfelé állott hajlammal minden szála. Soha még ilyen viharos lelkesedés. Újból kellett hozzáfogunk. Még viharosabb volt a hatás. Horváth ur úgy viselkedett páholyában, mint akit a zene őröge megzálalt a én odaszóltam neki:

— Nos, meg van elégedve a fortéval?

Egyszerre csak oldalomhozám egy különös viseletű ember — alighanem magyar nemzeti volt a viselete, — megélel, szemmel megtelnek könnyekkel és hebeg:

— Ah, uram, uram, Én magyar vagyok . . .

Nem tudok franciául . . . Csak poco italiano . . . Bocssáson meg nagy fölindulásomért . . . Meg érttem az ön ágyuját . . . A nagy csata . . . S azok a kutya németek . . . Csakis a franciák tudnak ilyen zenét írni.

S nem volt az egész teremben senkiesem, aki nevetett volna. Minden szem tele volt könnyekkel, az enyém is.

UJDONSÁGOK.

— **Dr. Prohászka Ottokár**, a székesfehérvári egyházmegye püspöke a napokban, minden valóságtudás szerinti esőtörőkön, érkezik székvárosába. Minthogy kifejezett óhaja szerint minden ünneplést kerülni kíván, teljesen csendben fog városunkba, apostoli működése szüntérére érkezni. Az ünnepélyes installáció az eddigi kilátások szerint e hó 21-én leend. Vasárnap, e hó 14-én a híveknek a szószékről fogják tudtukra adni az egy hét múlva bekövetkezendő szép egyházi ünnepélyt. Dr. Prohászka Ottokár, megyéspüspök Budapesten tegnap este bucsuzott el a fővárosi hitoktatói kartól, a kik fájdalommal vegyes örömmel üdvözölték új működési terén s vettek bucsút tőle, a kit egy esztendő át mint atyjukat és lelki vezetőjüket tiszteltek. A megyéspüspök válaszul nagyszabású beszédet mondott, a melyben a papi hivatás magasztosságát ecsetelve, a jövendőre nézve rendkívül becses élettelveket csepegtetett hallgatói szívébe. A budapesti hitoktatói kar, mely ugyaszólva hetenkint hitoktatói konferenciákon találkozott dr. Prohászkaival, nagyon is érzi a közvetlen veszteség súlyát, vigasztalásul csupán az szolgál nekik, hogy a megyéspüspök a jövendőben sem hagyja egészen árván régi tanítványait.

— **Dr. Városv Gyula**, kalocsai érsek e napokban Budapesten tartózkodik a jézus-társasági atyák házában, a hol szentgyakorlatokat végez, melyek után — hasonlóan dr. Prohászka megyéspüspökkel — teljesen inkognitó óhajit székvárosába érkezni Ünnepélyes installációja e hó 14-én, azaz vasárnap leend.

— **A Katolikus Kör estélye.** Szinte nehéz már a szavakat megtalálni azoknak az imponáns ünnepségeknek méltó jellemzésére, a melyek a Katolikus Kör keretében egymásután lefolytak. Szinte egymásután azzal kellett bevezetni referándákat, hogy az előadás szívszónvala az eddigiek fölé emelkedett. A mit az eddigiekről mondtunk talán fokozottabb mértékben írhatjuk: a kör vasárnapi estélyéről, a mely valóban búcsú lehet városunk ezen kiváló, agilis társada mi egy estélyének. Az estély egyik fővonzerejét dr. *Giessev* Sándor országgyűlési képviselőnek előadása képezte, a ki: *A kereszténység és a kultúra* címen tartott eszmékben gazdag szabad előadást.

A egyszerű zenei programról a következőkben számolunk be:

Első szám a műsoron Beethoven *Leonora* nyitánya volt. Egyetlen operájához a nagy mester három nyitányt írt: az első nem tejszett neki; csinált egy másikat; az sem elégítette ki, hozzáfogott harmadszor is s így született meg a vasárnap hallott *Leonora* nyitány, tényleg a legszebb a három között. — Beethoven fordulópontot jelent az instrumentális zenében. Egy valódi Janusfi, a a mint egyik arcával visszanez a 18-ik századra, Bach, Händel, Haydn és Mozart idejére, a másikkal pedig a 19-ik század romantikusai felé tekint: nagy lelke, lángelmeje megéri a jövendő kor zenéjét. S a mint a diszo előzők megteremtették az instrumentális zenét, ő tovább művelte, fejlesztette azt, felemelte a legnagyobb fokra a mi az ő korában a tökéletlen hangszerek mellett elképzelhető, alapot vetvén a késő utódoznak, utat mutatván nekik, a melyen haladjanak.

Mió mélység nyilatkozik pl. a most hallott nyitányban is; mily paratlan festése az érzelmeknek; miúó színek, miúó árnyalások; mily esodás kidolgozás.

Valóban csak üdvözölhetjük Fricsajt, mar először a gondolatot, hogy ezzel fog nekünk gyönyörűséget szerezni, másodsor azért a nagy feladatot, a mit e nagy mű betanításával vett magára s oly szépen oldott meg.

Ketskés Elek énekelt ezután néhány dalt Gül Babából. Itt önkénytelenül újra eszünkbe jut, Beethovennek nem tejszettek a nyitányai, sőt maga Fiedlo sem: hát vajlon Huszka Jenő megzan e elégedve Gül Babával? No mert hogy mi ezt magunkól nem igen mondhatók. Ketskés különben igen szépen énekelt s mi ezúttal is gyönyörködtünk csengő tenorjában; hanem hallottunk már tőle szebb, komolyabb dolgokat előadni, s talán most is jobban állt volna a műsor keretébe ilyes valami, mint azok a szelcsza minden irányból összehordott motívumok, melyekről Huszka abban a tevedésben van, hogy azok az övéi.

Két igen bájos szerzeményét hallottuk ezután Oberthürnek, a honvéd zenekar kitűnő hárfásai, Albert interpretálásában. Albert mindössze két év óta hárfázik, úgy hogy valóba, bámulattal vagyunk hangszere való ily szép készűtsége fölött.

Az egyik darabba beszűt Candencia azokkal a finom leheletszerű futásokkal, trillákkal, terc glissandókkal az előadó műve s Albert ezzel is csak szép zenei tehetségéről győz meg bennünket. A két poetikus darab tisztán hárfá solo eredetileg: a diszkret, finom zenekari kísérletet Fricsajt irta hozzá, itt is elárulta az ő nagy zenei intelligenciáját.

Később a kör dalárdája énekelte Palotássynak egy férfi karát a kellő szabátossággal és lendülettel, ez uttal is jól megérdemelve derék kar nagyával dr. Kneiffellegyűtt az elismerő tapsokai.

Méltó befejezése volt az estnek Berlioz H. Rákóczi indulója. Ugyan elteveszthette volna e hatást a hatalmas mű mi reánk, ha mir egyszer az idegen szerző annyira megragadhatták e motívumok, hogy nagyszabású művében, a „Faust kárhózatá”-ban ezt használta fel, mint ő maga mondja: „a magyarok harci imádságát.” S nem

is hiszem, hogy a mint a mesteri figurációk után utáni erővel bontakozik ki újra az alpmotívum, fel ne lelkesült volna minden magyar szív.

Szóval az egész estély igen szépen sikerült. Csak az nem sikerült szépen, hogy egy-két páholyban nem alkalmazkodtak kellően a szerzők intencióihoz. A jámbor komponisták úgy vélekedtek, hogy hallgatni kellene az ő műveiket. S biztosíthatunk mindenkit, mert utána jártunk, hogy a partitúrákban a közönség partiejában mindenütt pauza van beírva.

Hát tisztelettel felkérjük azokat, a kik nem képesek a zenében gyönyörködni, legyenek szívesek máskor e pazákat betartani s ne zavarják azokat hangos beszélgetés és neveléssel, a kiknek számára élvezet a nagy szellemek nagy műveinek meghallgatása.

A felolvasó estélyt követőleg a kisteremben a kiváló előadó tiszteletére társasvacsera volt, a melyen közel másfélszázan vettek részt. A jozű és kitűnően felszolgált vacsora alatt, a melyet a kör derek Csorvny bácsija rendezett, Posits Mihály kanonok mondott felkőszöntőt dr. Giessev Sándorra, nagy vonásokban megismertette azt az óriási és nagyfontosságú műkődést, a melyet a kiváló tudos részint mint a keleti nyelvök buvárlója, részint pedig újabb munkakörében, mint a keresztény szocializmus egyik zászlóvivője kifejezett. Dr. Giessev a katolikus körök nagyfontosságát ecsetelve s a mostani zavart viszonyok között a szeretet tényleg látja azt az útmutatást, a mely a jövendő nehéz bonyodalmi között a kifejles fele vezet. Béké e szeretetben van szükség a politikának és társadalomnak, azért a béke lelkes munkásaira, a jelenlevő hölgyekre üríti poharát. Vacsora után az ifjuság tánca perdült s a vigasság a nagy terem sima parketjén az új óráiban is visszhangzott.

Tisztelgés. A helybeli keresztény szocialisták vasárnap este fél 5 órakor tisztelegtek Giessev Sándor országgyűlési képviselőnél, hogy az nánta erzett hódoló tiszteletüknek kifejezést adjanak. A mintegy 40 tagból álló tisztelőket a világhírű tudos, a magyarországi keresztény szocializmus megalapítója és a kereszt. szocialisták országgyűlésének elnöke a szeméremben fogadta. Az üdvözölő beszédet Ketskés Elek, a helybeli kereszt. szocialisták egyesület titkara tartotta. A lelkes beszédre Giessev Sándor országgyűlési képviselő melegen válaszolt, biztosítván a tisztelőket egyesületük iránti rokonzásáról, kitartásra buzdította őket, mert — ugyanígy — az igaz ügynek előbb-utóbb győznie kell! Ezután Kiss Kálmán világi elnök szép és tartalmas beszéd keretében Posits Mihály kanonok előtt tolmácsolta az egyesület változatlan bizalmát, tiszteletét és szeretetét, kérte őt, hogy legyen ezúttal is a munkások pártfogója s fogadja őt az újra felajánlott elnökseget. Posits Mihály kanonok megható hangon mondott köszönetet a megtisztelésért és biztosította a munkásokat, hogy benne mindig bízhatnak, reá mindig számíthatnak. A tisztelgés után a munkások két nagynevű vezetője barátságosan elbeszélgetett a tisztelőikkel.

Vedekezés a tüdővész ellen. Borzalmas azok száma, a kik Magyarországon területen évenként a tüdővésznek esnek áldozatul. A vészbes bajnak nem tud gátat vetni sem a tudomány, sem az állam. Most a társadalom próbálkozik megküzdeni a rémmel, amely leginkább az ifjúkor meggyejeiről szedi áldozatait. Országszerte alakulnak tartsulatok és egyesületek, hogy a szegénysorsu tüdőbetegeken és családjaikon segítsenek és hogy a betegek részére sanatoriumokat létesítsenek. Ezt a nemes és magasztos célt tűzte maga elé a „Székesfehérvári és Fejérmegyei tüdővész elleni vedekező egyesület” is, amely tegnap délután fél 2 órakor tartotta alakuló közgyűlését a vármegeyház dísztermében. A közgyűlés iránt, a melyben gróf Cziráky Antal, ez a nemesszívű emberbarát elnököl, óriási volt az érdeklődés. Ott lattak a megye és a város fejeit, lötékony mögyleteink vezetőit, orvosokat és számos érdeklődőt. Az alakuló közgyűlésen jelen voltak: Báró Jenőné, dr. Bierbauer Viktorné, gróf Cziráky Antalné, Dicsella Györgyné, Gebhardt Bodogné, Fittler Béláné, Hahn Jakabné, Huszár Agostonné, Huszár Dezsőné, özv. Klein Józsefné, dr. Löwy Károlyné, Moench Károlyné, dr. Révy Ferencné, Szögyény-Marich Julia, özv. Szűts Kálmáné, Tóth Gézané.

Dr. Adler Béla, Bernstein Sámuel, dr. Bierbauer Viktor, dr. Czapáry László, gróf Cziráky Antal, Csontos Andor, Daróczy István, Detrich Zsigmond, Dieballa György, Deutsch Aladár, Gebhardt Bódog, dr. Fanta Adolf, Fanta Károly, Fantsz Fülöp, báró Fiáth Pál, Fittler Béla, Halla Nep. János, Havranek József, dr. Horváth Gyula, Huszár Agoston, Huszár Dezső, Kaltenecker Márton, Kálmán Vince, Kenessey Gyula, Koller Pál, dr. Krausz Emil, dr. Lauschmann Gyula, dr. Löwy Károly, dr. Lurja Aladár, Magdics István, báró Mandorf Géza, Matta Árpád, Miklós Géza, dr. Paizs Gyula, dr. Pataki Armin, Pick Ignác, Pisky László, Ramsperger János, Reé István, dr. Révy Ferenc, Rosenfeld Henrik, dr. Sajgó Gusztáv, gróf Széchenyi Viktor, Schwarz Armin, Szabó Kálmán, dr. Spät Henrik, Szűts Artur, Szűts Jenő, Taraffás Béla, Tóth Géza, Turján József, Urházy Lajos, dr. Varga Zsigmond, dr. Vész Ignác, Wertheim Pál, Winkler Vilmos, Zoltán Jón.

Miután gróf Cziráky Antal megnyitotta az alakuló közgyűlést és üdvözölte a megjelenteket, felkérte dr. Pataki Armin orvost, hogy ismertesse az egyesület célját.

Dr. Pataki hosszabb felolvasásban fejtette a tüdővész borzalmas pusztítását, nemcsak az országban, hanem magában Fejérmegyében is, ahol elrettentően sok a tüdőbetegek száma. Felolvasása keretében hathatós érvekkel bizonyított a tüdővész elleni küzdelem szükséges volta mellett.

Utána dr. Keczan Livius az alapszabályokat ismertette, majd pedig bejesztette az előkészítő bizottság véleményét a tisztviselői kar megválasztását illetően. Az alakuló közgyűlés az indítványt egész terjedelmében egyhangú lelkesedéssel a magáévá tette. Megválasztottak:

Tiszteletbeli elnökök: gróf Cziráky Antalné, gróf Batthányi Lajos.

Igazgató elnökök: báró Fiáth Pálné, gróf Cziráky Antal.

Hód elnökök: gróf Széchenyi Viktorné, Szőgyény Marich Julia, Hahn Jakabné, dr. Fanta Adolf, báró Fiáth Pál, Havranek József.

Titkár: dr. Keczan Livius.

Pénztárnok: ifj. Almásy János.

Főorvos: Dr. Pataki Armin.

Úgyészet: Dr. Krausz Emil, dr. Szűts Gedeon.

Számvizsgálók: Pfinn István, Szilágyi Imre, Wildenauer János.

Pótszámvizsgálók: Maron István, Schier István.

Igazgató választmányi tagok: Dr. Burchardt-Béla, Rezső Daróczy István, Detrich Zsigmond, Dieterich Szilárd, ifj. gróf Eszterházy Moric, Güllner Károly, Grünfeld Jakab, dr. Hattyusfi Dezső, Huszár Agoston, Károly János, Kálmán Vince, Koller Pál, Kovács Sándor Armin, dr. Löwy Károly, Miklós Géza, ifj. Nadasdy Tamás, dr. Paizs Gyula, dr. Révy Ferenc, Rosenfeld Henrik, gróf Széchenyi Viktor, Szibek József, Turján József, Ujházy Sándor, dr. Vajda Kálmán, Verebi Vég István, dr. Vész Ignác, Zalai Mihály, gróf Zichy János, hölgytagok: báró Fiáth Pálné, Huszár Agostonné, Havranek Józsefné, Fittler Bélané, öz. Klein Józsefné, dr. Révy Ferencné, Giffing Edéné, Molnár Bélané, dr. Pataki Arminné.

Hölgybizottság tagjai: ifj. Almásy Jánosné, Aujezdsky Adolfiné, Báró Jenőné, Balogh Ferencné, Balassa Sándorné, dr. Balassa Imréné, Brünner Jánosné, Bogyay Andorné, dr. Bierbauer Viktorné, Csitári G. Emilné, Dieballa Györgyné, Deutsch Ignácné, Deutsch Aladárné, Dieterich Szilárdné, dr. Eisenbarth Károlyné, dr. Fanta Adolfiné, dr. Fiáth Györgyné, Fittler Bélané, dr. Friss Adolfiné, öz. Flits Miklósné, Flögl Karoliné, Gebhardt Bódogné, Gerő Jakabné, Hübner Károlyné, dr. Herc Oszkárné, dr. Huszár Adolfiné, Heinrich Aranka, dr. Kerekes Lajosné, Kovács Alajosné, Karl Istvánné, Kégl Miklósné, Kohn Adolfiné, Kecán Izidorné, Kecán Liviusné, Kálmán Lajosné, Kenessey Gyuláné, dr. Krausz Zsigmondné, Kégl Károlyné, Kálmán Vincéné, Korniss Boldizsárné, Klöckner Józsefné, Kiss Ignácné, dr. Kövessy Istvánné, Kaltenecker Mártonné, Kovács Mária, Kovács Károlyné, Lőrincze Elekné, dr. Lauschmann Gyuláné, Lukáts Lajosné, dr. Lurja Aladárné, Miklós Gézáné, Moenich Károlyné, Madarassy Istvánné, Mayerhoffer Ferencné, dr. Mészöly Józsefné, Macskássy Rózsa, Nagy Ignácné, Nemeth

Jánosné, K. Nagy Dezsőné, dr. Osváth Bertalané, Pápay Nándorné, Piski Lászlóné, Pollak Arminné, dr. Pataky Arminné, Pető Miksáné, Pásztor Sándorné, öz. dr. Preisach Lipótné, Pálffy Károlyné, Pollacsek Albiné, Raucher Beláné, Rechner Sománé, dr. Révy Ferencné, dr. Riffer Gézné, Ruff Bélané, Schranc Jánosné, dr. Szigeti Lajosné, dr. Steiner Jákóné, dr. Schlammadinger Jenőné, öz. Say Istvánné, Schwarzbach Flóra, Tóth Istvánné, Tóth Aladárné, Turján Józsefné, Tóth Gézáné, Ujházy Sándorné, Udvardy Jánosné, Vajda Gézáné, dr. Vargha Zsigmondné, Vértes Józsefné, Vagyázó Imréné, Wertheim Pálné, Véber Károlyné, Winkler Vilmosné.

Miután Gróf Cziráky Antal az egyesület megalakulnak nyilváníttotta, a megjelentek nevében Kenessey Gyula mondott szép szavakban az elnöknek köszönetet.

Az alakuló közgyűlés fel 4 órakor ért véget.

Közigazgatási ülés a városnál. Székesfehérvár szab. kir. város közigazgatási bizottsága ma d. u. 3 órakor közigazgatási bizottsági ülést tartott báró Fiáth Pál főispán elnöke mellett. Az ülés lefolyását lapunk jövő számában közöljük, miután az meg lapunk zará után is folyt.

A palotakülvárosi kath. kör közgyűlése. A palotakülvárosi kath. kör saját helyiségében 1905. január 14-én este 6 órakor rendes évi közgyűlést tart, Szuborics Jenő elnöke mellett. Targyszorozat: 1. Elhőki megnyitó. 2. Titkari jelentés. 3. Számvizsgálók jelentése és a pénztárnok jelentése. 4. Könyvtárnok jelentése. 5. Indítványok tárgyalása. A kör tagjai kéretnek, hogy a közgyűlésen minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.

Nevelési hibák. Ez volt a címe amaz alapos készültéssel kidolgozott, tartalmas és szókimondó felolvasásnak, amelyet Pausch Ratael ipariskolai igazgató nagyszámú közönség jelenlétében január 6-án a palotakülvárosi kath. körben tartott. A hálás publikum feszült figyelemmel hallgatta végig az időszerű felolvasást, noha az őszinte, éles és igaz kritika itt-ott keletlenül is érmelhette volna őket. Azonban, mivel mindenki érezte, hogy egy szerető, a közjóért önzetlenül buzgalkodó szív szövelt fel, a kitűnő felolvasás nem tévesztette el célját és bizonyára sokáig fog megmaradni a jelenlévők kortagoknak emlékeztében.

Rendkívüli közgyűlés a vármegyénél. Fejérmegyei törvényhatósága tegnap elefolt rendkívüli közgyűlést tartott. A közgyűlésen báró Fiáth Pál főispán elnököt, aki szép szavakban üdvözölte a bizottság tagjait, ez évben első összejövetelük alkalmával. Szavait — Isten áldja meg önöket! Isten áldja meg edes hazánkat! — felkiáltással vezegte. A közgyűlési tárgyszorozatnak semmi kimagaslóbb pontja nem volt. Több közszeg 1905. évi zárszámadása és 1906-ik évre szóló költségeloirányzata elfogadatot. A közgyűlés megemissitette dr. Paizs biz. tag felebbezése alapján Rácalmás községnek az elhagyott gyermekek kiültására vonatkozó határozatot. A székesfehérvári és fejérmegyei tuberkulózis ellen védekező egyesületbe a vármegye törvényhatósága Verebi Vég István, gróf Sechenyi Vikort és a közegészségügyi bizottság tagjait küldötte ki igazgató választmányi tagokul. Február havában rendes közgyűlés fog tartani.

Halálozás. Csikós Béla hétfőn d. e. fél 10 órakor hosszas szenvedés után, életének 53-ik évében, jobblétre szenderült. Temetése ma d. u. 3 órakor volt a Szent György közokrházban.

A feisővárosi kath. kör szombatán este tartotta a Kath. Legényegylet helyiségében a mely miként a Felsővárosban tartott előadások pazarul sikerültek. Kolb Cyprion ciszt. r. tanár kitűnő felolvasása nemcsak kiváló élvezetül szolgált, hanem mely halálával kötelezte hallgatóit. Felülfizetni szivesek voltak: Tamás Vilmos, Deveseri Lajos, Schmall György 2-2 kor., K. Horváth István, Havranek Lajos 1-20 kor., N. N. 60 fill., N. N., 50 fill., Takácsné Schmall Helén, Cs. Nagy István 40-40 fill., Král Janos, N. N. 20-20 fill., N. N. 10 fill. Az összes bevétel volt 92 korona.

Adományozások. A székesfehérvári jótékony nőegylet által a szegényorsu iskolás gyermekek felruházására eszközölt gyűjtés alkalmával adományozni kegyesek voltak:

Ó cs. és kir. Fenséges Herceg Lichtenstein Alajosné sz. Erzsébet főhercegnő 50 koronát;

Dieterich Szilárdné, Felmayer Istvánné, br. Fiáth Pál, Karl Istvánné, Karl Józsefné, Károly János, Kempelen Imre, Mayer Károly, gr. Merán, N. N., gr. Pappenheim Sándorné, Posits Mihály, Szőgyény Marich Julia, Szuborics Jenő, Wense Róza, Wertheim Arminné 10-10 koronát;

K. Horváth István, Kuthy Józsefné 6-6 koronát;

Ciszterci rendház, Gremesperger István, Komáromy Károly, Kuti Márton, Nyíri Sándorné, dr. Saára Gyuláné, öz. Say Istvánné, Wertheim Pálné 5-5 koronát;

Csáp Miklósné, Deutsch Aladárné, Deutsch Ignácné, Dieterich Berta, Kokály Lajosné, N. N., Schlammadinger Alajosné, Szeiestey Károlyné, öz. Töltényi Antalné 4-4 koronát;

öz. Braun Alajosné, Giffing Edéné, öz. Hahn Jakabné, Schwarzbach, Etlér Gizella, Zoltán Ödönne 3-3 koronát;

Almásy Jánosné, Aujezdsky Adolfiné, Artterné, Balogh Ferencné, Balogh Lukácsné, Báró Jenőné, dr. Bierbauer Viktorné, Binderné, Birkl Jánosné, dr. Burchardné, Brünner Jánosné, Deák Davidné, Dieballa Györgyné, Deutsch Antalné, dr. Dubovszkyné, dr. Eisenbarth Károlyné, Eisenbarth Ferencné, Emhecht Józsefné, Emmerich Henrikné, dr. Faludy Miksáné, dr. Fanta Adolfiné, Fejér Károlyné, dr. Fiáth Györgyné, Fittler Bélané, Fláskár Józsefné, öz. Flits Miklósné, Gaál Illésné, Gánóczy Flórisné, Gebhardt Bódogné, Gerenday Gyuláné, Göbel János Györgyné, Grundböck Anna, Hamvassyné, Havranek Józsefné, Havranek Lajosné, Heinrich Aranka, Hellensteiner Imréné, Hetyeyné, Hübner Károlyné, Illés Károlyné, Kaltenecker Mártonné, Kelemen Beláné, Kenessey Gyuláné, Keresztes Zsigmondné, öz. Klein Józsefné, Klöckner Józsefné, Knazoviczky Beláné, Kohn Adolfiné, Kovács Ferencné, Kovács Károlyné, Köhler Józsefné, dr. Lauschmann Gyuláné, Lakatos Anna, Lichtnecker Antalné, ifj. Löwinger Mórné, dr. Löwy Károlyné, Lukáts Lajosné, Madarassyné, id. Mann Józsefné, ifj. Mann Józsefné, Melcer Jakabné, Mellán Edéné, Moenich Károlyné, Molnár Beláné, K. Nagy Dezsőné, Nagy Ignácné, Nedeczky Alojzia, dr. Palánszky Miklósné, Pápay Nándorné, Péntes Imréné, Piski Lászlóné, Pfinn Istvánné, Plossek Ferencné, Pollacsek Albiné, Rauscher Beláné, dr. Rádainé, Reinitz Lipótné, Reé Istvánné, dr. Révy Ferencné, Rostagni Flögl, Roszbeiger Beláné, Say Ferencné, öz. Schiffer Imréné, Schlammadinger Gyuláné, Schlesinger Gyuláné, öz. Schmidtné, Skalka Jánosné, dr. Szabady Józsefné, Számmer Imréné, dr. Szekeres Gyuláné, Tamás Vilmos, Tóth Aladárné, Tóth Beláné, Tóth Gézáné, Turján Józsefné, öz. Udvardy Jánosné, Ujházyné, dr. Vargha Zsigmondné, Veichinger Sándorné, ifj. Weisz Jakabné, öz. Vicentyné, Vagyázóné, Zakits Miklósné, Zavadnik Sándorné 2-2 koronát;

Juth nővérek 1 kor. 40 fillért.

Apt Ödönne, öz. Árvay Imréné, Baloghné, Patay Ilona, öz. Bazzalikné, Bernstein Sámuelné, Czöllner Vince, dr. Csöppentzky Mihályné, Destek Adolfiné, Deutsch Gyula, Dittmar Károlyné, ifj. Eisenbart Agostonné, Endersz Jánosné, Fischer Anna, öz. Fischer Lajosné, dr. Friss Adolfiné, Füstér Imréné, Havranek Jánosné, Heckenast Kálmánné, dr. Hercz Oszkárné, dr. Holly Gézáné, dr. Horváth Lászlóné, Hrabovszkyné, dr. Huszár Adolfiné, dr. Keczan Liviusné, Kéglné, Kiss Ignácné, V. K., Kornissné, dr. Kövessy Istvánné, Kristóf Károlyné, Kunos Gyuláné, Matskássy Rózsa, Mattes Ferencné, Márky Istvánné, Melcer Sománé, Mészáros Ferencné, dr. Mészölyné, Námesy Mariska, N. N., Nyáry Gaborné, dr. Osváth Albertné, Pásztor Sándorné, Pető Miksáné, Pek Jánosné, öz. dr. Pichler Józsefné, Pickné, Pláner Beláné, Sárkány Ferencné, Simon Sándorné, öz. Singer Arminné, Schubert Emilné, Sobár Beláné, dr. Steiner Jákóné, Számmer Mária, Számmer Rózi, öz. Szaucz Józsefné, Szemányné, Szepessy Gézáné, dr. Szigeti Lajosné, K. Tóth Istvánné, Véber Károlyné, Vertessyné, Vida Pálné, Vogel Alajosné, Weisz Adolfiné 1-1 koronát,

mely adományokért, valamint a kath. legényegylet dísztermének átengedésért főt. Lakatos Frigyes urnak mond köszönetet:

A székesfehérvári jótékony nőegylet választmányja.

— **A d. v. műhely daleygesület** ez uton mond köszönetet a n. é. közönség szives pártfogásáért, valamint a december hó 31-én rendezett Szilveszter estén megjelenteknek és felülfizetőknek. A daleygesület folyó évi január hó 28-án tartja farsangi mulatságát a Magyar Király szálloda összes termeiben.

— **Véres áldomás.** Móról írják lapunknak: Folyó hó 1-én nagy arató áldomás volt Gerstnár Mihály móri aratógazda házában. Javában állt a mulatság amikor az esti órákban megjelent Müller János 20 éves asztalossegéd is a mulatók között. Gerstnár szívesen fogadta az ujjonnan érkezettet, aki oly szorgalommal látott a poharazáshoz, hogy csakhamar becsipett. A részeg asztalossegéd birokra kelt Czachesz Ignác földmivessel, amit látva Rufl Ferenc, Gerstnár lakója, hogy elejét vegye esetleges verekedésnek, Müllert rendreutasította, amikor ez továbbra is duhajkodni akart, kitzskolni igyekezett a mulatók közül. Az így előállt dulakodásban Müller előrántotta zsebkését és azt majdnem markolatig szurta Rufl halántékába. A szerencsétlen ember eszméletlenül összeesett. Sérülése oly súlyos, hogy életbenmaradáshoz semmi remény sincs. Müller Jánost a csendőrök letartóztatták és bekísérték a székesfehérvári kir. ügyészség fogházába.

— **Öngyilkosság és öngyilkossági kísérlet.** Nott György 64 éves városi ácsmester f. hó 7-én a városmajorban felakasztotta magát. Mikorra észrevették, már halott volt. Tettének oka az, hogy iszákossága miatt el akarták bocsájtani a városból, melyet már 40 éve szolgált. — Agoston Lajosné városi kézbérlő felesége palotai-utcai lakásán marólugot ivott. Tettét idejékorán észre vették s így megmenhető volt az életnek. Tettének oka életuntásg.

— **Vakmerő rablás.** Varró Adám suri (Veszprém megye) illetőségű földmives vasárnap reggel meglehetősen beszeszelt állapotban támoilygott ki a Deák Ferenc-utca egyik vendéglőjéből azzal a szándékkal, hogy a vasuti állomásra megy. Alig tett azonban néhány lépést, amikor három fiatal ember csatlakozott hozzá és beszedébe elegyedtek vele. Megkérdezték, hova utazik és mennyi pénze van. Varró mitssem sejtve elővette 17 koronát tartalmazó pénztárcáját, mire kísérői egyike kikapta azt kezéből és erre mindhárom elfutottak. A rendőrség erélyesen keresi az utcai rablókat.

— **Hol volt a kendő?** Józsa Ferencné helybeli Selyem-u. 43. szám alatti lakosnő panaszt tett a rendőrségen, hogy 5 éves Teréz nevű leánykájának a palotakülvárosi óvodában tartott ünnepély alatt ellopták nagykendőjét. Józsné a nagykendőt Eckbauer Katalin Rác-utca 23. szám alatti lakoson ismerte fel. A rendőrség most azíránt kutat, hogy a kendő mikép jutott Eckbauer Katalin tulajdonába.

— **Tűz a szőlőhegyen.** F. hó 2-án este fél 7 órakor a szőlőhegyről tüzet jeleztek a központi tűzoltó laktanyán. zv. Bernát Józsefné malom-utca 8 sz. a. lakosnak a Budai út melletti Csónkadűlőben levő hajléka állott lángokban. A tűzoltóság a vett értesítés után csakhamar megjelent a tűz színhelyén, de a lángok ekkorra már annyira elharapództak, hogy az oltásra és mentésre gondolni sem lehetett. Az egész szőlőhajlék a bennelevő butorzattal és gazdasági felszereléssel együtt teljesen elégett. A kár több száz korona melynek egy része azonban a biztosítás révén megtérül. A tűz valószínűleg gyújtogatásból keletkezett. A rendőrség ezirányban megindította a nyomozást.

— **Olcso cseledtartás.** Megfoghatatlan szerencséje van a cseledtartás körül Weiner Gyulánának Vidor Gitta színművészno anyjának. A színisaison kezdete óta már harmadik cseledje lopja meg és így még egynek sem fizetett egy krajcárt sem. Legcsodálatosabb azonban e lopási esetekben az, hogy a cseledleányok olyasmiket lopnak, aminek egy fillér értéke sincs. Legutóbb Molnár Mari némedii cseledleány került a rendőrség elé, mint Weinerék cseledje. Bodor Katalin tett ellene fejjelentést, hogy azt a kendőt, amelyet Weinernél kölcsönzött a leány ellopta. A rendőrség átkutatta a leány holmiját, de a kérdéses kendőt nem találták meg nála, hanem találtak egy másikat, amely Weinernéé ugyan, de nem ér 20 krajcárt. Mikor a leánynak a kendőt megmutatták egyszerűen kijelentette, hogy ő nem

lopott, hanem a kendő megfoghatatlan módon került az ő holmja közé. Különbön is azt mondja, hogy mikor bérfizetésre kerül a sor, akkor Weinernét minden cseledje meglopja. A fura ügyben a rendőrség tovább nyomoz.

Nincs többé fejkorna!

A világhírű Bergman a Comp. (Dresden és Teschen) **fejkorna pomádé** háromszori használata teljesen megszünteti — Kapható: **Koronafi Károly** fodrász-üzletében, Nádor-u. 13. *Egy tégely: 1 kor. 20 f.*

Színház.

Péntek, jan. 5.

A **koldusdiák** zónázott f. hó 5-én. Margó Zelma hírtelen támadt betegsége folytán bejelentett, hogy Laura szerepét Micseiné Bácskai Julcsa fogja eljátszani. A közönség ezt kellemes meglepetéssel vette tudomásul, mert hisz Bácskai Julcsa simulékony lány hargja ha nem is képes mindenütt megbirkózni az énekszámok magasabb régióiban, de még mindig azok közé tartozik, melyeket szívesen elhallgat az ember. Ezuttal egy másik szerencsere is történt. Az ches kis Bronislava grófno Kóvi Julcska helyett Hajós Elza játszotta sok igyekezettel, míg Kóvi Julcska Kichhoffen hadapróddá avanzsított — hátrafelé. Mint falánk kis Bronislava kedves jelenség volt, akiről csak az elismerés hangján szóhattunk, de hadapródnak nem volt alkalmas. Ő maga érezte ezt legjobban. Ugyan miért kellett visszafelé csinálni a szereposztást? Hisz a darab előző előadásáról sem referálhattunk előnyösen, a mairól pedig még kevésbbé.

Szombat, jan. 6. u.

A **csöppesség** ment zónaelőadásban, megkurtított szöveggel. A vasárnap délutáni közönség nagyon jól érezte magát, nem különben a szereplők.

Szombat, jan. 6. este.

A **Gül Baba** került színpa harmadizben, roskadásig megtelt nézőtér előtt. Ugy látszik ez a bájos mesejü, s zenéjü darab pompás slágernek bizonyult. Az igazgató nem csudódtott számításában, s a siker érdekében belefektetett áldozatok zsufolt nézetéret és tett kosszát fognak kamatozni. Meg is érdemli a darab, hogy mindannyiszor megnézzék, akárhányszor színeketül. A többi előmői mellett kiváló szerencséje e színjátéknak, hogy a szereposztása is kitünő.

Vasárnap, 7. d. u.

Ismét az elpusztíthatatlan **János ritk.** Margó Zelma, zsufolt ház, jó előadás. Ennyi elég is.

Vasárnap, jan. 7. esta.

Negyedszer a **Gül Baba.** Csak azt mondhatjuk róla amit az előző este. Egyéb megjegyezni valónk nincs.

Hétfő, jan. 8.

A **boszorkány.** Az igazgató ezzel a hazug intencióju drámával mar egyszer kudarcot vallott, megpróbálta hát zónaelőadásban színreántani. Most is keservesen megcsalódott. A darab ezuttal sem titót be. Nem pedig annyira, hogy alig lézengett ember a házbán. A közön égen van a sor, hogy leckéztessen üres házzal, ha már a vezetőség részéről más intézkedések nem történnek.

Szöllő eladás.

Néhai Horváth Sándor² iszka-szentgyörgyi plébános Aligvári szöllőben levő 4 és fél kat. hold szöllőbirtoku csinos hajlékkal együtt Gulrik János Iszka-szentgyörgyi lakosnál eladó.

A székesfehérvári
Árpád-fürdő

december 31-én,
vasárnap reggel megnyitott.

Székesfehérvár városának és környékének egy teljesen modern, a legkényesebb igényeket is kielégítő, a legnagyobb eleganciával berendezett helyiség áll rendelkezésére.

GÖZFÜRDŐ:

Meleg, langyos és hideg medencékkel, villanyozó készülékkel, nagy zuhanykamrával, kényelmes pihenővel és fodrászteremmel.

A férfiak fürdési ideje:

A szerdai napot kivéve mindennap déli 1-órától, csütörtökön és vasárnap délután 2-6 óráig.

A nők fürdési ideje:

Szerdán egész nap, hétfőn és pénteken délután 2-6 óráig.

Jegyek ára.

Egyes jegy 1 K. 20 f.
Szerdán és csütörtökön d. e. 1 K. 20 f.
Tunuló és gyermekjegy K. 70 f.

MEDENCEFÜRDŐ:

Porcellánmedence:

Egy személynek 1 K. 20 f.

Kerámit medence:

Egy személynek K. 90 f.

Salon medence:

Három személyre 2 K. 10 f.

Családi medence:

Öt személyig 3 K. 10 f.

Lepedő K. 20 f.

Toralkozó K. 06 f.

Ha a medencefürdőt a felebb meghatározottal több személy kívánja használni, személyenként 20 fill. pótdíjg vállando.

A helyes medencekél minden medencére kulcsa jegy vállando.

Meignyitási idő:

Naponként reggel 6 órakor.

Bezárási idő:

Május hó 1-től augusztus hó 31-ig este 8 órakor. — Szeptember hó 1-től április hó 30-ig este 7 órakor.

Déli 1 és 2 óra között az egész fürdő helyiség zárva van.

Az igazgatóság.

A hidegvizgyógyintézet-, villanyos gyógyfürdőre és az uszodára vonatkozó tájékoztatot később tesszük közzé.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérváron